

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Efeziërs 2, 10
Ochtenddienst

1. **Zingen : Psalm 144 : 1, 2 en 6**
2. **Lezing van de wet**
3. **Zingen : Psalm 16 : 1 en 3 (de Here bezingen als onze toeverlaat)**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing : Efeziërs 2 : 1 – 10 en Galaten 5 : 13 - 26**
6. **Zingen : Lied 252 : 1, 3 en 4 (over de vruchten van de Geest)**
7. **Tekst : Efeziërs 2 : 10**
8. **Zingen : Psalm 146 : 2 en 3 (niet op mensen, op de Here vertrouwen)**
9. **Dankzegging en voorbede**
10. **Slotzang : Lied 473 : 1, 5, 9 en 10 (bede om een leven voor de Here te mogen leiden)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein, Als je over de mens nadenkt, en daarmee dus over jezelf, dan is de mens een wonderlijk wezen. Zo steken we als mensen behoorlijk wat energie en geld in iets wat heel moeilijk tastbaar is. Voor de jeugd is het heel belangrijk, maar ook voor veel volwassenen. Zeker onder jongeren speelt het een belangrijke rol. Bijvoorbeeld als het tijd wordt om een nieuw mobieltje aan te schaffen. Dan ga je niet met zo'n ouderwetse koelkast lopen. Ook al doet dat ding zijn werk net zo goed als ieder ander mobieltje. Je kunt er ook mee bellen, mee sms'en, foto's mee nemen, etc. Maar zo'n ding koop je niet meer. Dat is gewoon niet cool. Dat is een leuk ding voor je oma, maar niet voor jou. En zo gaat het ook met kleding, met de schooltas, je agenda, en noem het allemaal maar op.

Maar het is niet alleen bij de jongeren zo. Waarom rijden zoveel mensen met navigatiesystemen in hun auto? Hebben ze zo'n ding echt nodig? Of gaat het er vooral om dat je zo'n ding hebt. Ook al moet je zelden naar een locatie waar je nog nooit geweest bent. Ook al is het irritant dat je naast je mobiel en het frontje van je autoradio ook nog die TomTom moet meesjouwen. Maar dat is de prijs nu veel mensen graag betalen, want het draagt nu eenmaal bij aan hun imago. Anderen kopen er juist bewust geen, omdat ze juist over willen komen als nuchtere mensen die niet met iedere modegrill meelopen.

Allemaal, jong en oud, zijn we bezig met ons imago: hoe komen we over? Zien de mensen ons zoals wij willen dat ze ons zien? Daar doen we moeite voor. Daar steken we energie en geld in.

Maar de belangrijkste vraag stellen we vaak niet: hoe komen we over bij God? Hoe ziet de Here ons? Ziet Hij wat Hij wil zien als Hij naar ons kijkt? En wat is het ons waard dat God ziet wat Hij bij ons wil zien? Of is het voor ons veel belangrijker wat de mensen van ons vinden? God heeft toch veel meer rechten over ons? Als iemand toch het recht heeft om te bepalen hoe wij over komen, dan is het toch Hij die ons het leven heeft gegeven: onze Schepper. Dan is het toch Hij die ons uit de dood heeft gered en ons zelfs opnieuw geboren heeft doen worden. Bij deze vragen en andere zullen we deze morgen stilstaan als ik u het Woord van de Here bedien over:

De gelovige mens als nieuwe schepping van God.

We zullen daarbij letten op:

- 1. de weg naar deze nieuwe schepping,**
- 2. het beeld voor deze nieuwe schepping,**
- 3. het doel van deze nieuwe schepping.**

We zullen eerst letten op de weg naar de nieuwe schepping van de mens.

De woorden uit het begin van hoofdstuk 2 zijn voor velen van u bekende woorden. In een iets gewijzigde vorm gebruik is ze bij de genadeverkondiging. Ik begin dan meestal bij vers 4, waarbij ik het eerste woord oversla. Maar dat eerste woordje ‘maar’ is wel heel belangrijk in het geheel van dit hoofdstuk. Want het woordje ‘maar’ leidt een belangrijke tegenstelling in. Want kijkt u maar hoe het hoofdstuk begint. De zin die in vers 1 begint en in het Grieks helemaal door loopt tot en met vers 7, begint met de woorden: U was dood door de misstappen en zonden waarmee u de weg ging van de god van deze wereld. ‘U was dood’. Dat is duidelijke taal. Er was geen leven in u. In ieder geval geen werkelijk leven. Namelijk leven met God. In verbondenheid met God, die de bron van het leven is. Dood.

En waarom waren we dood? Door de misstappen en zonden waarmee we de weg gingen van de god van deze wereld. Als u goed kijkt dan ziet u dat het vers van onze tekst een prachtige tegenstelling vormt met vers 1. Eerst waren we dood. Maar nu zijn we opnieuw geschapen. Eerst gingen we de weg van de god van deze wereld. De weg van de satan. Nu zijn we geroepen om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk

heeft gemaakt. Tegenover de dood van vers 1 staat de nieuwe schepping. Tegenover de weg van de god van deze wereld, een weg die bezaaid was met onze misstappen en zonden, staat de weg van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt.

Helaas is er met de NBV het nodige verloren gegaan in dit hoofdstuk. In vertaling van 1951 lezen we vers 10 als volgt: want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen. En het gaat me nu even over dat laatste woord: 'wandelen'. Een woord dat ook in vers 2 staat. Daar wordt gezegd dat wij gewandeld hebben in onze overtredingen en zonden. Als je gaat wandelen, dan doe je dat niet in de eerste plaats, omdat je ergens naar toe wil. Je hebt niet direct een bepaald doel voor ogen. Het gaat om het lopen zelf. Omdat het je plezier doet en voldoening geeft. Zo wandelden we vroeger over de weg van de zonden en de misstappen. Omdat het plezier deed.

Ziet u hoe verloren ons leven was? Voor ons genoeg liepen we over de weg van de zonden en misstappen. Waarmee maar is aangegeven hoe slecht we er aan toe waren. We waren dood. En in de verzen 2 en 3 werkt Paulus dat nog verder uit. In vers 4 komt dan de tegenstelling, ingeleid met het woordje 'maar'. Maar omdat God zo barmhartig is, omdat de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot is, heeft Hij ons, die dood waren door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt. We zijn met de Here Jezus opgewekt uit de dood. Door de genade van God zijn we gered en door niets anders. En we ontvangen die genade door de geestelijke handen van ons geloof. Maar dat we die geestelijke handen hebben, is ook geen verdienste van onze kant, maar ook een geschenk van God. Zodat er geen enkele reden en ruimte is om maar te denken dat deze genade ons toekomt of op enige manier rust op een bijdrage van onze kant. Het is allemaal Gods werk. De conclusie van vers 10 is dan ook: dat God ons heeft gemaakt tot wat wij nu zijn. Door God zijn we in Jezus Christus een nieuwe schepping. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats letten op het beeld voor deze nieuwe schepping.

Zo zijn we dus een nieuwe schepping door het werk van onze Here Jezus Christus. Hij nam onze schuld op zich. Met Hem zijn we opgewekt uit de dood en ontvangen we zelfs een plaats in de hemel. Een nieuwe schepping. Dat herinnert aan een eerdere schepping. De eerste schepping van de mens. Wat zei God toen Hij de mens schiep? Laat ons mensen maken naar ons beeld. Zo schiep God de mens: Adam.

Nu is daar een nieuwe schepping. Een nieuwe mens. Naar welk beeld is die mens geschapen? Die mens is geschapen naar het beeld van Christus, zijn Verlosser. Christus die zijn Vader heeft verheerlijkt door als een dienstknecht naar de aarde te komen. Hij bekommerde zich niet om zijn imago. Het imago van de Zoon van God en de eer die daarbij hoort. Maar Christus daalde neer in de gestalte van een mens, de gestalte van een dienstknecht. Zijn voedsel was de wil van zijn Vader doen. Zijn vreugde was zijn Vader blij maken. Zijn hart ging uit naar de mensen die de Vader Hem had toevertrouwd om te redden.

De Vader eerst nu zijn Zoon door ons opnieuw te scheppen naar het beeld van zijn Zoon. Op Hem zullen we lijken. Zijn waarden en normen zullen we in ons hart dragen. Daarin vindt God zijn vreugde. Daarin vindt Christus zijn eer. Als wij opnieuw geschapen worden naar het beeld van de Here Jezus. Dat in de tweede plaats.

We zullen in de derde plaats letten op het doel van deze nieuwe schepping.

Wij hebben voor onszelf een beeld voor ogen van wie wij willen zijn. Ons imago. Maar onze Schepper en Herschepper dus ook. Hij wil dat wij op zijn Zoon lijken. Zijn Zoon die in goede werken wandelde. In werken van liefde, gehoorzaamheid en trouw. Is dat nu de tegenprestatie die God van ons vraagt, omdat Hij ons in zijn barmhartigheid en liefde heeft gered? Nee, broeders en zusters, jongens en meisjes. God vraagt geen tegenprestatie van ons. Alsof Hem iets ontbreekt. Alsof Hij iets van ons nodig heeft. Wie meent dat hij of zij God iets kan teruggeven onderschat zijn God en overschat zichzelf. De Here heeft echt niets van u of mij nodig.

Als God ons herschept naar het beeld van Christus, dan moeten we dus ook letten op de wijze waarop de Here Jezus heeft geleefd. De rode draad in zijn leven is daarbij het gebed geweest. En daarmee schonk Christus zijn Vader het kostbaarste dat Hij zijn Vader kon geven: namelijk zijn geloof en vertrouwen. Hij geloofde in zijn Vader. Hij geloofde dat zijn Vader Hem in alle dingen zou helpen met kracht, met wijsheid en met liefde. Hij verwachtte het van zijn Vader.

En broeders en zusters, jongelui, dat is nu het kostbaarste dat ook wij aan God kunnen geven. Dat lijkt tegenstrijdig met wat ik daarnet heb gezegd, omdat ik gezegd heb, dat wij God niets kunnen geven, omdat Hij alles al heeft. En daar blijf ik bij. Want dat is in overeenstemming met Gods eigen Woord. Het gaat erom dat we de Here geven wat Hij al heeft. Namelijk de macht en de zeggenschap over uw en jouw leven. Hij heeft u ge-

kend al voordat u geboren was. Want u was in zijn gedachten. Hij heeft u bedacht. Hij heeft u geschapen. Hij heeft u geweven in de schoot van jouw en uw moeder. Hij heeft u kort na uw geboorte al laten weten dat Hij u liefheeft. Dat Hij voor u als een trouwe Vader wil en zal zorgen. Het enige dat de Here van u vraagt is dat Hij voor u mag zorgen. Dat Hij van u in Christus een nieuw mens mag maken. Dat Hij u mag vernieuwen naar het beeld van zijn Zoon.

Uw Schepper heeft grote plannen met u. Hij weet wat uw imago moet zijn. Dat u de vruchten van de Heilige Geest draagt. En de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Mag de Heilige Geest dat in u bewerken? Of gaat u meer voor het beeld dat u van uzelf wilt bewerken? Dat kan en daar geeft de Here u en mij de ruimte voor. Maar dan moeten we niet verbaasd zijn als de Here op een dag tegen ons zegt: “Ja, maar dit is niet mijn bedoeling. Wat koop ik ervoor als jij een geslaagd zakenman ben? Wat koop ik ervoor als jij eruit ziet als een plaatje uit een modeblad? Wat heb ik eraan als je een IQ van 150 hebt, maar het alleen maar gebruikt tot je eigen eer? Kortom als je meer waarde hecht aan wat de mensen van je vinden, dan aan wat Ik van je vind. Dat ben je uiteindelijk niet meer dan een mislukking. Want dan ben je wat anders geworden, dan Ik van je heb willen maken.”

Wat wil de Here van ons? Hij wil onze God zijn. Hij wil dat wij Hem toelaten in ons leven. Ja, meer nog. Hij wil dat wij Hem ons leven toevertrouwen. Hij wil dat wij geloven dat Hij zal doen wat Hij ons beloofd heeft. Dus als Hij zegt dat Hij ons onze zonden vergeeft om Jezus Christus, dan moeten wij Hem niet afweren en doen of wij het beter weten. Maar dan moeten wij Hem geloven. Als Hij zegt dat Hij voor ons zal zorgen. Dan moeten wij dat geloven. Dan moeten we dus niet gelijk in paniek raken als schijnbare zekerheden in ons leven wegvallen. Als onze baan op het spel staat. Als we worstelen met onze gezondheid. Kortom, als het leven niet helemaal loopt zoals wij in onze gedachten hadden. Dan moeten we op onze Vader in de hemel vertrouwen. Hij die ons in Christus geschapen heeft opdat wij mensen worden naar het beeld van Jezus Christus. In het Oude Testament komen we teksten tegen waarin het gaat over het wachten op de Here. Bijvoorbeeld in Genesis 49 vers 18 NBG51: ‘Op uw heil wacht ik, o Here!’. Kunnen wij het opbrengen om op de Here te wachten? Dat kan alleen als je de Here vertrouwt op grond van zijn beloften. Op grond van wat Hij in het verleden heeft laten

zien. In de geschiedenis met Abraham, Izaäk, Jacob, David, het volk Israël, de nieuwtestamentische kerk. De Here heeft al zo vaak bewezen dat Hij voor redding zal zorgen. Daarom moeten we gewoon op Hem blijven vertrouwen. Dat is het enige dat Hij van ons vraagt. Dat Hij onze God en Vader mag zijn. Een God en Vader, die liefheeft. Een God en Vader die zorgt.

Een God en Vader die in het verlengde daarvan van ons vraagt ook te vertrouwen op zijn zorg en liefde als Hij ons leert wat goed is en wat fout. Als Hij ons leert wat het leven opbouwt en wat het leven afbreekt.

En in onze tekst gaat het tenslotte dan ook over de goede werken die God mogelijk heeft gemaakt. Liever had ik gehad dat de vertalers hier bij de vertaling van 1951 waren gebleven. Daar wordt gesproken over werken die God tevoren bereid heeft. Met het doel dat wij daarin zouden wandelen. De Here heeft goede werken voor u voorbereid. Daden van liefde, zoals gebeden, zoals daden van vertrouwen op de Here in moeilijke omstandigheden. Zoals daden van liefde tegenover mensen in uw omgeving. Een vriendelijk woord op het goede moment. Een helpende hand als de ander dat nodig heeft. Een ansichtkaart voor iemand die het moeilijk heeft. Zoveel kleine en eenvoudige daden van liefde kunt u uw naaste en de Schepper van deze naasten bewijzen. En dat niet met tegenzin. Maar ook hier staat in de grondtekst weer dat woord wandelen. Dus met vreugde. Voor uw plezier. Omdat de daden goed zijn en het een vreugde is om het goede te doen.

En dat is het mooiste dat u de Here kunt geven: dat Hij in uw leven kan zien, wat Hij voor u betekent. Dat Hij in uw leven kan zien dat u in alle dingen van dit leven op Hem vertrouwt. Dat Hij in uw leven kan zien dat u een nieuwe schepping bent. Geschapen naar het beeld van zijn Zoon Jezus Christus. Bidt dus en laat zien dat u op Hem vertrouwt. Leef naar zijn geboden en laat zien dat u in zijn wijsheid gelooft. Zo bent u een nieuwe schepping in Jezus Christus en bent u uw God en Vader tot een vreugde en eer.

Amen